

Απάντηση της Μητροπόλεως Θηβών και Λεβαδείας για την παρουσία της εκκλησίας στην τελετή παράδοσης των Rafale

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θηβών και Λεβαδείας](#)

Πολλά ακούστηκαν μετά την επίσημη τελετή παράδοσης των έξι πρώτων μαχητικών αεροσκαφών RAFALE για την παρουσία της εκκλησίας και τον αγιασμό που τελέστηκε, ενώ το... κορυφαίο που γράφτηκε ήταν ότι η χώρα μας σε ζητήματα θρησκευτικών ελευθεριών είναι...χειρότερα από χώρες της Αφρικής και της Λατινικής Αμερικής. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θηβών και Λεβαδείας κ. Γεώργιος, που τέλεσε τον αγιασμό μαζί με τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καρπενησίου κ. Γεώργιο, προσκληθείς από τον πρωθυπουργό της Ελλάδος, Κυριάκο Μητσοτάκη, απαντά σήμερα σε όλα τα κακόβουλα σχόλια ως εξής:

«Κατά τήν επίσημη τελετή παράδοσης τών έξι πρώτων σύγχρονων μαχητικών αεροσκαφών RAFALE στήν 332 μοίρα τής πολεμικής μας αεροπορίας στήν Τανάγρα τήν 19η Ίανουαρίου 2022 παρουσία του

έξοχωτάτου πρωθυπουργού της Ελλάδος κ. Κυριάκου Μητσοτάκη, προσκληθείς παρέστη ως έπιχώριος Μητροπολίτης ό Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Γεώργιος, ό όποιος μάλιστα κατά τά πατροπαράδοτα είώθότα έτέλεσε τόν καθιερωμένο άγιασμό έκφράζοντας συγχρόνως τίς είλικρινείς εύχές του καί άρχιερατικές εύλογίες.

Στήν ως άνω έκδήλωση προσεκλήθη έπίσης καί παρέστη ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρπενησίου κ. Γεώργιος.

Είμαστε βέβαιοι ότι με την παρουσία τών άρχιερέων καί τήν τέλεση τοϋ άγιασμοϋ συμφωνεί ή συντριπτική πλειοψηφία τοϋ έλληνικοϋ λαοϋ, πού μάλιστα έπιχαίρει. Δυσάρεστη έκπληξη άποτελεί τό γεγονός ότι κάποιοι, όλίγοι κατά τήν γνώμη μας, ένοχλήθηκαν. Έξέφρασαν μάλιστα τήν αντίθεσή τους σχολιάζοντας άπαξιωτικά καί είρωνικά τήν τέλεση τοϋ άγιασμοϋ.

Μέ δημοσιεύματα στήν «Καθημερινή» ό καθηγητής πολιτικής έπιστήμης στό πανεπιστήμιο Μακεδονίας κ. Νίκος Μαραντζίδης καί στήν Athens Voice ή συγγραφέας κ. Σώτη Τριανταφύλλου, μέ άρνητική καί σκωπτική διάθεση γιά τήν ίερή τελετή τοϋ άγιασμοϋ προσβάλλοντας τά θρησκευτικά αίσθήματα τής συντριπτικής πλειοψηφίας τοϋ λαοϋ μας, προέβησαν σέ άνοίκειους καί ύπερβολικούς χαρακτηρισμούς.

Ό κ. Ν. Μαραντζίδης θεωρεί ότι ή χώρα μας σέ ζητήματα θρησκευτικών έλευθεριών είναι χειρότερα άπό πολλές χώρες τής Άφρικής καί τής Λατινικής Αμερικής καί έσπευσε νά σχολιάσει ότι ό άγιασμός παρουσία τοϋ πρωθυπουργοϋ μπορεί νά προκαλεί σέ πολλούς τόν γέλωτα, στόν ίδιο, όμως, προξενεί άπελπισία!

Άπό τήν σκοπιά της πάλι η κ. Τριανταφύλλου χαρακτηρίζει «μπουρτζοβλαχιά»(!!!) τήν τέλεση άγιασμοϋ άπό τούς δύο μητροπολίτες. Σπεύδει μάλιστα νά λυπηθεί τόν κ. Μητσοτάκη ό όποιος έξ ανάγκης είναι άλυσσοδεμένος στήν σκοταδιστική Όρθοδοξία καί σημειώνει μέ νόημα «αϋτό είναι τό πρόβλημα: ή άτολμία νά άποδεσμευθοϋμε άπό τήν παπαδοσύνη καί νά έξελιχθοϋμε σέ πολιτικό κράτος».

Τό φαινόμενο δέν είναι άπόλυτα νέο.

Πρόκειται γιά τήν τάση τής έκκοσμίκευσης πού κάπως καθυστερημένα έφθασε καί στή χώρα μας άπό τή Δύση.

Είναι σύμπτωμα τής νεοτερικότητας καί μετανεοτερικότητας πού έπιδιώκει τόν θρησκευτικό άποχρωματισμό τής άτομικής καί δημόσιας ζωής, τήν παραθεώρηση καί τελικά άρνηση τών πατροπαράδοτων παραδόσεων, τήν μετάθεση τών πνευματικών άξιών άπό τό έπίκεντρο στήν περιφέρεια τής κοινωνίας.

Ἀντίθετα μέ τόν μαχητικό στρατευμένο ἀθεϊσμό τῶν προηγούμενων δεκαετιῶν ἡ ἐκκοσμίκευση τῶν ἡμερῶν μας παρουσιάζεται σάν μιά δῆθεν ψυχραιμη καί ἡρεμη κατάσταση, ἡ ὁποία στό ὄνομα τοῦ φιλελευθερισμοῦ ἀπλά ἀνέχεται τή θρησκεία σάν ἰδιωτική ὑπόθεση χωρίς δικαιώματα κοινωνικῆς ἀναφορᾶς.

Ὅλα αὐτά μπορεῖ ἐνδεχομένως νά εἶναι δικαιολογημένα καί νά ἰσχύουν στή Δυτικοευρωπαϊκή κοινωνία μέ τή γνωστή σκοτεινή προῖστορία τοῦ παποκαϊσαρισμοῦ καί τῆς φεουδαρχίας, εἶναι, ὅμως, ἀνακόλουθα καί αὐθαίρετα στό δικό μας ἐλληνορθόδοξο χῶρο.

Σέ μᾶς ἡ Ἐκκλησία ὑπήρξε κιβωτός διάσωσης τοῦ Γένους καί ὁ κλήρος πρωτοστάτησε σέ ἀγῶνες ἐθνικούς καί ἀπελευθερωτικούς.

Ἐγκριτοί ἱστορικοί ἀποφαίνονται ὅτι στήν ἐπανάσταση τοῦ 1821 ἡ Ἐκκλησία δέν μετεῖχε ἀπλῶς, ἀλλά τήν ἐνέπνευσε καί τήν δημιούργησε. Σέ κάθε δυσκολία, ἐθνική καί κοινωνική, ὁ λαός μας αἰσθανόταν καί βίωνε τήν κραταιά Σκέπη καί φοβερά προστασία τῆς ὑπερμάχου Στρατηγοῦ. Αὐτή ἡ συνείδηση, ἔστω καί κάπως ἀποχρωματισμένη ἀπό τή γενικευμένη ἐκκοσμίκευση, ἐξακολουθεῖ νά εἶναι ἀποτυπωμένη στήν καρδιά τῶν Ἑλλήνων. Μοναδική ἐξαίρεση ἀποτελοῦν μερικοί διανοούμενοι, πού φορεῖς μιᾶς ξενόφερτης κουλτούρας, ἐπιμένουν νά δαιμονίζονται, ὅταν διαπιστώσουν ὅτι σέ πεῖσμα τῆς ἰδεολογικῆς τους ἐμμονῆς, ὁ λαός μας καί οἱ ὀργανωμένοι συλλογικοί φορεῖς ζητοῦν τήν ἐξ ὕψους ἐνίσχυση μέ ἀγιαστικές τελετές, ὅπως ὁ ἀγιασμός που προκάλεσε τήν ἀντίδραση».